

[Korsgaard.]

Partisprængning, og det kan jeg ikke se noget Parti skulde have nogen Interesse i. Om man nu vil sige, at dette er selvmodsigende, faar saa være.

Dernæst har jeg kun et Par Bemærkninger at sige om Gentofte. Det er en underlig Sammenligning, den højtærede Indenrigsminister drog med Hensyn til Forstæder, der ligger op ad en eller anden større Provinsby. Hvad har det med denne Sag at gøre? Den paagældende Provinsby ligger inden for sit Amt og maa naturligvis i mangfoldige Tilfælde, fordi Byen maaske i givet Fald ikke er tilstrækkelig stor til alene selv at udgøre en Valgkreds, have en Portion Land med. Hvorfor i al Verden skulde den af den Grund skilles ud? Jeg maa ogsaa hævde, at selv om en By ikke vælger til et Amtsraad, har Byen mangfoldige Punkter, hvor den er i Berøring med Amtet. Jeg behøver blot at nævne Sygehusvæsenet, hvor der altid er et nøje Samarbejde mellem Købstæderne i det paagældende Amt og Landet. Det, som er afgørende for mig, er, at her gøres noget, som er helt i Modstrid med, hvad man i øvrigt har gjort hele Landet over.

Saa siger den højtærede Indenrigsminister, at jeg skulde berømme ham for, at han trods boende i Gentofte vil lægge Gentofte ind under Hovedstaden. Ja, man maa altid berømme et Menneske for, at han gør, hvad han finder ret og rigtigt, selv om jeg finder, det er en Urimelighed, og en Urimelighed vedbliver det at være for mig. Den afgørende Faktor i dette Forhold maa, synes jeg, i hvert Fald være det paagældende Omraades Ønske. Jeg maa formode, at den højtærede Indenrigsminister kender dette, at naar man giver en Gave, skal man ikke give den Gave, man selv synes maa være en dejlig Gave for vedkommende, men man skal give den Gave, den paagældende gerne vil have. Her tror jeg, det er en Kendsgerning, at den Gave, den paagældende Minister vil give Gentofte, sætter Gentofte aldeles ikke Pris paa. Ministeren kan sige, at dette har intet med Indlemmelse eller sligt at gøre. Her maa jeg mene, at det nytter lidet, hvad Ministeren mener; det afgørende er, hvad de andre mener.

Til sidst skal jeg gentage, hvad jeg sagde i Gaar, at den højtærede Minister ikke kan være i Tvivl om, at 45 pCt.-Bestemmelsen er ikke helt oplagt, og naar vi nu ikke paa dette Punkt tilstræber noget som helst andet end at bevare en Tilstand, vi har, er det mig fuldkommen uforstaaeligt, at Indenrigsministeren vil gøre Forsøg paa her at

skabe en Modvilje mod Grundloven gennem Valgloven, som det er ganske unødvendigt at skabe.

Valdemar Thomsen: Det glædede mig, at den højtærede Indenrigsminister i Dag gentog sin Forsikring om Forhandlingsvillighed vedrørende det Forslag om Kredsinddeling, som er stillet. Ministeren gjorde gældende, at der ikke efter hans Mening var noget urigtigt i at lægge Vonsild-Kredsens 4 Kommuner ind under Ribe Amt. Jeg skal indrømme, at set her fra København ser dette endogsaa meget fornuftigt ud, fordi disse Kommuner i kommunal Henseende hører til Ribe Amt. Men hvis der skal, som jeg sagde i Gaar, tages mere Hensyn til Befolkningens levende Liv end til administrative Tilhørsforhold, bliver det, synes jeg, knap saa godt. Men jeg glæder mig altsaa foreløbig til, at Ministeren vil se nærmere paa Forholdet. Saa er der al mulig Udsigt til at naa det rigtige og det for alle Parter rette Resultat.

Det er paafaldende, at det ærede Medlem Hr. Krag som Ordfører for Venstre kan erklære sig tilfreds med, at Partierne og Organisationslederne faar endnu mere Indflydelse, end de har i Forvejen, paa Vælgernes Bekostning. Ja, saadan gaar det med Liberalisme og Frisind, naar der øjnes en partipolitisk Fordel. Under det ærede Medlems Omtale af dette Forhold faldt der i Gaar en Ytring fra ham, der vakte nogen Munterhed, i alt Fald hos de nærmestsidende. Af Fortrykket ser jeg nu, at det ærede Medlems Hentydning var møntet paa mig, idet han om Opstilling uden om Organisationerne sagde, at det havde givet Anledning til adskilligt, som politisk set ikke er helt af det gode. Det er let at nævne Eksempler, sagde det ærede Medlem, og saa lo man. Det samme gentog sig i Dag, og hvis ikke den Forestilling havde gentaget sig, skulde jeg saamænd have ladet det ligge. Men over for denne gentagne Venlighed, som det ærede Medlem her viser mig, kan det maaske være nyttigt at henvise til Vælgernes Bedømmelse af dette Forhold, og det gør jeg da ogsaa, for at det kommende Udvalg ikke skal fæste alt for meget Lid til de Eksempler, som det ærede Medlem altsaa afstod fra at nævne.

Forholdet er det, at jeg ved Valget i 1932 i Vejle Amt uden at være opstillet af Partiorganisationen, men som Venstremænd, fik 5 798 Stemmer. Dermed var jeg valgt som Nummer 1 af de opstillede Kandidater. Efter at det ærede Medlem Hr. Krag som Venstres Formand i 1934 gennem en offent-